

Minningarorð um

Petur Højgaard Andersen
d. 1. september 1994

Tung böru boðini, tá vit nattina til 1. september síðsta ár fingi at vita, at Petur var druknaður.

Tað fælist tungt at skriva minningarorð um ein so livandi og gevandi vin sum Petur. Hann er farin, men tó kennist tað, sum hann enn er mitt ímillum okkara. Øll tæy goðu minni, hann gav okkum, eru líka livandi enn og koma at fylgja okkum restina av livinum.

Øll vóru vit líka goð við hann og góður var hann við okkum øll. Børnini

stöðu honum sera nær. Altíð spældi hann við tæy, og skemtingarsamur dugdi hann eisini at vera. Hann elskiði at ganga heima og gera mat og hugna um heimið.

Økkum leingist illa eftir Peturi, og kunnu nokk illa ímynda okkum longsuln hjá mostur, Beintu og Hanusi, og vit biðja Jesus pápa ansa eftir teimum.

Við hesum orðum vilja vit lýsa frið yvir minni um Petur gubba.

Havnardalur

*Eg veit eitt land, har vakur er,
har deyðin frelstum einki ger,
har skínur sól in altíð bjørt,
og aldri valdar náttin svart.*

*Har kennist ikki tunga sorg,
har stendur ein so vøkur borg,
har streymar á so rein og klár,
har uppi býr hann, faðir vár.*

*Hvørt kvøld, tá sól in fer í kav
og roðar himmal, roðar hav,
mitt eyga sær eitt bílæt av
tí landi, Harrin okkum gav.*

*Tá langtar ofta mangt eitt sinn,
at koma í tær hallir inn,
tú goyma gleði, goyma gleim;
har uppi er vart rætta heim.*

PIZZA-VINIR

Hevur tú hug at fáa eina ella fleiri PIZZA inn á gólvíð, so ring tlf. 18866, og tú hevur PIZZA'ina innan ein tíma.

Vit í PIZZARIA royna altíð at hava kostnaðin so lágan sum møguligt, soleiðis at kundin bert rindar 30 kr. fyri heimkoyring.

Vit hopa at hetta tilboð kemur væl við.

PIZZARIA
Tlf. 18866

Minningarorð Júst í Túni

f. 22. des. 1919 - d. 5. aug. 1995

Veturin 1955/56, tað hevur helst verið í januar mánað, kom Júst til mín aftan á eitt møti í salinum á Toftum, eg var tá 18 ára gamal, og segði at eg skuldi sleppa við honum, hann færdtá Atlantsfarið, sum Anna Isaksen, einkjan eftir Jógvan Isaksen, Klaksvík, átti, men Poul Hansen í Havn leigaði. Soleiðis byrjaðu nøkur sera hendingarík ár fyri meg og eg sigldi við Júst inntil beint fyri júl 1963, tá eg mynstraði av Beini, tó var eg umleið tvey ár við øðrum skipum.

Vit fóru avstað 29. jan. 1956 og gjørdur fyrst tveir túrar yvir á suður vesturlandið, tann fyrri við línu og tann seinna við gørunum og fiskaðu umleið 950 skipund tilsamans. Síðani varð farið til Grønlands 10. mai og tað bleiv tann minniligi túrin, sum vit eftir at hava fiskað 600 skipund í Grønlandi, fóru til Ný Funnaland og fiskaðu har 10 dagar 300 skipund, og soleiðis byrjaði eitt fiskari, sum so nógv færoysk skip fingi lut í og harvið alt Føroya fólk hevur notið gott av í so mong ár. Síðani varð farið á sild um heystið.

Arið eftir fekk Júst hitt spildurnýggja stálskipið »Brestir«, sum P/f Kimbil í Havn átti, at føra. Har komu so nøkur spennandi ár, har m.a. eisini royndir vórðu gjørdar í Eysturgrønlandi, og sum so endaði við at Júst legði lunnar undir sildafiskiskap við kraftblokki í 1962 og síðani fekk nýggja »Beinir« at føra í 1963.

Síðani keypti Júst »Sildrekan« saman við øðrum, men teir høvdu hann ikki so leingi, men seldu hann.

Aftan á hetta var tað at Júst fór aftur at royna nakað, hesaferð nakað heilt nýtt, alivinnu, og legði aftur lunnar undir nakað, sum hevur havt so stóran týðning fyri land okkara.

Í Præt. kap. 9 vers 14 stendur: »Litil býur var og fáir menn í honum; tá kom stórur kongur móti honum og kringsetti hann og bygdin mikil hervirki móti

honum; men í býnum var fátækur maður, sum visur var, og hann bjargaði býnum við visdómi sínum; men ikki eitt menniskja mintist henda fátæka mann«. Og í Esters bók lesa vit um Ahasverus kong, at hann legðist í andvekur eina nátt, og farið varð eftir bók og lisið varð fyri konginum um minniligar hendingar, har funnu teir skrivað, at jödin Mordokai hevði sagt frá, tá ið tveir hirmenn kongsins høvdu ætlað at lagt hendur á kongin. Kongurin spurdi tá: »Er Mordokei heiðraður og gjørdur stórur fyri hetta?« Tænarar kongsins svaraðu: »Honum er eingin heiður vístur!« Mær tykir at Júst ikki fekk tann heiður vistan, hann hevði uppiborið.

Eg var sum áður sagt umleið seks ár saman við Júst. Tað er eitt skriftstað, sum eg ofta havi hugsað um í sambandi við hetta. Tað er Jóh. 15, 15, har Jesus sigur: »Eg kalli tykkum ikki longur tænarar, tí tænarin veit ikki hvat harri hansara ger, nei, tykkum havi eg kallað vinir, tí alt tað, sum eg havi hoyrt av Faðir mínum, havi eg kunngjørt tykkum«. Hann var ikki ein »hulin« skip-

ari, men lutaði sínar tankar við okkum.

Júst var, fyri at brúka eitt fremmant orð, intensivur. T.d. tá ið vit fiskaðu ísfisk gjørdi hann hollar í ein stóran part, kanska allan av lastini, fyri at tá ið fiskiskapurin gjørdist vánaligur ein túr, kundu vit leggja holl undir hvørt lag av fiski, soleiðis at fiskur ikki lá oman á fiski, heldur ikki ísur, hann lá bert undir fiskinum, á henda hátt gjørdist fiskurin ógvuliga penur, og sá út sum nýfiskaður, tá ið hann lá á sölustaðnum í Grimsby ella aðrastaðni, og prisurin var har eftir. Hetta varð eisini nevnt í fjarriti, sum kom, frá umboðsmanni Føroya í Aberdeen, til jarðarferðina.

Hetta var ein partur av lívinum hjá Júst, ein lítill partur, bert 8 ár ella so, men í hesum tíðarskeiðinum gjørdi hann tvey avrekswerk, hann serliga fer at verða minstur fyri av eftirtíðini, hetta sum samtidin gloymdi, ella yvirsá, sum so mangan hevur verið fyrr eisini. Hann var uppá sítt allarbesta, tá ið eg kom saman við honum í 1956, 36 ára gamal, frískur og fullur av lívsmeigi og ágrýtni, tá ið eg

vitjaði hann seinastu ferð, teskaði hann bara, og eg komi at hugsa um tað, sum ein annar væl kendur skipari segði við meg, tá ið eg vitjaði hann seinastu ferð, hann segði: »Richard, nú brýtur lítið frá bógnum«. Hetta fær tankar okkara inn á hvussu farandi lívið er og hvussu stutt tað er. Tí er tað so umráðandi at hugsa um tað eina, sum er fyri neyðini. Tað hevði Júst gjørt. Hann vitnaði um hvussu hann sum smádrongur trúði á Jesus sum sín frelsara, og eg minnst, at hann segði hetta, at einaferð á einum møti hevði ein talari talað so, at hann kom í iva um hann mundi vera frelstur, hesin hevði nokk borið orðið eitt sindur ógreitt fram, men so segði hesin sami talarin aftur hetta, at tann, sum trýr á Jesus, hann er frelstur, og tá kom friður aftur í hjartað hjá Júst.

Eg veit, at tað er hetta, sum er stórt fyri tykkum, og sum tit finna alla troyst í, tú Maja góða og tíni. Eg nevndi at byrja við, at tá ið Júst fyrstu ferð lovaði mær við, var tað aftan á eitt møti í salinum á Toftum. Her er ein kennskapur, sum stavar upp aftur longri aftur í tíðina, tá ið eg sum smádrongur plagdi at koma út á Toftur til møtur, ein kennskapur, sum hevur við tað andaliga at gera, og sum eisini so at siga er ein arvur, sum eg havi fingið frá foreldrum mínum, eg meini vinskapurin við tykkara hús, tí hann byrjaði við tí undanfarna ættarliðnum.

Fyri meg var Júst altíð nakað serligt. Tað er so, at tátú sum blaðungur kemur at standa undir einum manni, so verður har ein serlig virðing, sum varir við alt lívið. Saknarin er tó størstur hjá tykkum, sum stóðu honum næst, mátti Harrin sjálvur útfyllt pláss, og tómrúmið, sum einki menniskja kann fylla.

Heiðrað veri minnið um skiparan, slóðbrótaran og vinin Júst í Túni.

R. Danielsen

Go-Kart koyring í Klaksvík

Hetta vikuskiftið ella næsta vikuskiftið verður Go-Kart koyring í Klaksvík. Hetta tiltak bleiv roynt á ólavsøku í ár og var undirtøkan sera

stór. Nú er so ætlanin, at Norðoyingir eisini skulu sleppa at hava møguleikan at koyra Go-Kart. Hetta er fyrstu ferð hetta tiltak verð-

ur roynt her norðuri, so spennandi verður hvussu luttekan verður. Tað er Birgir Dam Jacobsen, sum stendur fyri tiltakinum og

verður Go-Kart koyringin hildin í goymslubýgninginum hjá Kl. Timburhandli á Borðoyarvík.

Nakað av fyrireiking er eftir at gera, so ikki er heilt vist, um alt er komið upp á pláss til hetta vikuskiftið, men Birgir Dam sigur við Norðlýsið, at arbeiðt verður av øllum alvi við at fáa tiltakið klárt til hetta vikuskiftið.